

dnij pač ne bo treba niti past, niti v šolo iti. Nekaj dnij tudi tepen ne bo . . .

Kdo bi si bil zjutraj mislil, kaj mu bo vse torek prinesel. Niti sam Oplotarjev Tonček si ni mislil tega.

Angelar Zdénčan.

Venec legend.

(Nabral Fr. Kralj.)

16. R m a n.

Kadar se urežete s pipcem ali pa pobijete, je nagla pomoč pri rokah. Stolčete nekoliko rmana in stisnete nekaj kapljic soka v rano, pa je zdravilo narajeno. Res nekoliko časa peče, a učinek je gotov. Vse to veste, kaj neda? Le tega ne veste, kako je dobila ta rastlinica to čudovito zdravilno moč. Bog jo je dal, kakor vsem rožam, tudi tej; in temu je priča tudi lepa legenda.

Na pragu borne tesarske hiše v Nazaretu, kjer je prebivala sveta družina, sedel je nebeški Sin Jezus in držal mej kolena malo ilnato skledico. Jedel je ravno iz nje mleko, katero mu je sveta Mati skuhala za kosilce. Lice se mu je svetilo tihe zadovoljnosti, ko je užival skromni božji dar.

Ko je tako jedel zamišljen, pridrvi se sèm po poti kuštrav deček, raztrgan in hudega pogleda, in udari s šibico po skledici. Mleko se je razlilo, ki je pljusnilo iz skledice, in skledica sama se je razbila. Po tem hudobnem činu pa divji deček krohotaje se odbeži.

Milobni Zveličar pa ne reče jezne in žal besede, ampak tiho pobere črepinje in odide v sobo. Že takrat je vršil to, kar je pozneje postavil za podlago svoji sveti veri: „Blagor mirnim, ker otroci božji se bodo imenovali“, in „Storite dobro njim, kateri vas preganjajo“ (Matej, V. 9 in 11.).

Oni hudobni deček pa je drvil proti domu in dobro se mu je zdelo, da je škodoval malemu Jezusu. Ko pa

po poti pogleda svojo šibico, s katero je razlil Jezusu mleko, se prestraši, kajti suha šibica je ozelenela in pognala temno-zelene, narezane lističe. Prestrašen pripoveduje ves dogodek doma materi, ki je bila ostra in stroga žena. Odločno ga pokrega in mu zapové, da naj takoj gre nazaj in naj prosi onega dečka odpuščanja. Ona sama pa bo povrnila skledico in mleko božjemu Detetu.

In res precej odideta: mati odločna, sin pa nerad, ker je bil že takrat paglavec od nog do glave.

Jezus mu je precej odpustil, saj še nikoli hud ni bil nanj. In Marija je še velela materi, da naj čudovito ozelenelo šibico vtakne v zemljo, in da bo ta rastlina še v velik prid človeštvu.

In res se je to zgodilo. Odslej je rman grenka rastlina kot večni spomin razžaljenja Jezusa, a tudi zdravilna, ker jo je blagoslovil sam božji Sin.

In oni hudobni deček? Legenda pripoveduje, da je postal oni paglavec pozneje Kristusov apostol, po imenu Juda Iškarjot. Da je postal izdajalec in se naпослед obesil, je že vsem znano.

Res: mal paglavec, velik hudobnež.

Tvoj angelj te vidi!

Angeljček se te raduje,
Če lepo, čisto živiš;
Milo pa tedaj žaluje,
Če se dete pregrešiš.

Misli, kadar zalezuje,
Moti te skušnjave roj:
Angeljček pri meni čuje,
Pazi name, je z menoj!

Radoslav.

Podobica v gozdu.

(Dogodba iz življenja.)

Bodi mi stokrat prisrčno pozdravljena hišica rodna!
— vsliknil sem radostno dospevši vrh hriba, ko sem zagledal po dolgih letih zopet nekdanjo svojo rojstno hišo tam doli v prijazni dolini, sredi rodovitega polja, zelenih travnikov in sadonosnikov, obdanih krog in krog od bogato zasajenih in plodovitih vinogradov.